

ше вече прекалено. Калоян извършваше груба, непростима грешка. Ако не искаше да се съгласи с добро, те могат да го накарат и със зло. Нима бе забравил съдбата на братята си?

Изведнъж Калоян се изправи. Лицето му бе строго и тържествено. И още веднъж всички се почувствуваха безкрайно жалки и дребни пред мощта на тази нечовешка воля.

- Велики и мали боляри, взех своето решение, като знаех много добре, че е съдбоносно за нашата малка земя. Взех го и съм готов да отговарям с главата си за него.. Реших да задържа патриарха, докато получа отговор от папата. За това ще пратя в Рим самия архиепископ, презвитер Константин и коместабул Сергей. Те ще занесат на Светия отец скъпи дарове и едно писмо, в което ще му съобща за предложението на ромеите, но ще прибавя, че не съм го приел, защото желая да бъда слуга на свети Петра, и неговия замесник на земята. Разбирате, нали, че с това искам да получа и от другата страна най-добрите условия - за да мога да избирам. А сега нека светлият чудотворец да ни бъде на помощ..

Болярите сведоха глави пред дълбоката мъдрост на царя и с препълнени от възхищение сърца, се отпавиха към домовете си, като благодареха Богу, че в този тежък и съдбоносен час, ги е дарил с такъв умен владетел.

Цяла нощ Калоян не мигна.

Когато утрото надникна с бледо чело през тесните сводести прозорци, царят все още се разхождаше надлъж и нашир из стаята си, със скръстени на гърба ръце, оборил чело в тежка размисъл.

Само за него нямаше никога покой.

За одарения от Бога човек, в чиито ръце легеше съдбата на едно велико царство.